

Vaše Magnificence, vážená paní rektorko,

byla jste informována o ukončení mé pracovní neschopnosti a v té souvislosti též o tom, že jsem převzal Vaše rozhodnutí, kterým mě odvoláváte z funkce děkana Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy.

Chci nyní ponechat stranou skutečnost, že nesouhlasím s důvody, které byly dne 6. 6. 2025 pro mé odvolání uvedeny Akademickým senátem KTF, a s tím, že jste o mém opětovném odvolání rozhodla navzdory tomu, že Městský soud v Praze dne 17. 6. 2025 konstatoval, že do rozhodnutí soudu o žalobě proti mému prvnímu odvolání z funkce *„jsou další kroky akademického senátu a rektorky ve věci opětovného odvolávání žalobce z funkce děkana procesně-právně rizikové“* a *„zcela určitě nepřispívají k právní jistotě ohledně funkce děkana“*.

Považuji však za potřebné vyjádřit politování nad způsobem, jakým bylo mé druhé odvolání realizováno, a nad obrazem, který tím vznikl o naší fakultě i univerzitě v očích veřejnosti. Tento postup podle mého názoru poškodil nejen důstojnost Katolické teologické fakulty, ale i pověst celé Univerzity Karlovy.

Mé zdravotní potíže v dané době byly vážné a vyčerpávající. V den, kdy došlo k událostem, jež se staly předmětem mediálního zájmu, mě navštívil lékař s doporučením k hospitalizaci, což lze vyčíst z lékařské zprávy, kterou mám k dispozici. Hospitalizaci jsem po zralé úvaze odmítl. Měl jsem zajištěnu adekvátní domácí péči.

Téhož dne, 25. 7. 2025, ráno Vás pan proděkan doc. Prázný informoval o mém zdravotním stavu. Proto mě překvapuje, že jste tuto skutečnost ve svém postupu nevzala v potaz a nepřihlédla jste za takových podmínek k mému právu na soukromí.

Po sdělení, že nejsem schopen běžné komunikace, jste překvapivě iniciovala sérii kroků, které vedly k opakovaným pokusům o kontakt, ačkoli bylo předvídatelné, že na ně nebudu moci reagovat. Následná přítomnost policie působila jako další eskalace s jediným cílem – předat odvolání za každou cenu. Přitom právní řád upravuje doručování správních rozhodnutí dostatečně konkrétně a rozhodně nevyžaduje, aby probíhalo takto nedůstojným způsobem.

Potěšila mě informace, že Vám záleželo na mém zdravotním stavu. Pak jsem si ale kladl otázku, proč Vám nestačilo sdělení policie, že nejsem v ohrožení života a že si nepřeji v tom stavu přijímat oficiální návštěvy. Jsem přesvědčen, že lékař v takových okolnostech zohlední klidový režim pacienta. Je mi hluboce líto, že k celé situaci vůbec muselo dojít. Snad tehdy existovala možnost jednat s větší mírou empatie, nadhledu a důstojnosti.

Ačkoliv necítím žádný legitimní důvod pro své odvolání, považuji za svou odpovědnost přispět k ukončení této znepokojivé situace – nejen kvůli sobě, ale především kvůli Katolické teologické fakultě, jejím zaměstnancům a studentům. Fakulta si zaslouží respekt, důvěru a klidné podmínky pro svou činnost.

Právě s ohledem na fakultu bych rád připomněl, že za mého vedení se na ní podařilo zvýšit zájem o teologické a filozofické obory, rozšířit počet zahraničních přednášek, navýšit tarifní platy nejen akademikům, jak předepisuje UK, ale i technicko-hospodářským pracovníkům, a

snížit roční ztrátu fakulty o 6 milionů Kč. Bylo nutné přijmout i nepopulární opatření, včetně redukce některých pracovních pozic, vždy však s cílem zajistit finanční stabilitu a budoucnost fakulty.

Vždy jsem hájil samostatnost Katolické teologické fakulty a odmítal tendence k jejímu slučování s jinými fakultami, jak se nyní opět objevilo v médiích z pera předního představitele UK. Každá lékařská fakulta spolupracuje s fakultní nemocnicí, stejně tak teologická fakulta musí spolupracovat s církví. To je její podstata a přirozená součást její identity. Akademická samospráva je sice nástrojem akademických svobod, ale v případě KTF jsou tyto svobody vždy také spojeny s respektem k církevnímu poslání fakulty.

Závěrem mi dovoluji, Vaše Magnificence, vyslovit přání, aby byl význam Katolické teologické fakulty, pevně spojené s katolickou církví reprezentované pražským arcibiskupem a papežem, respektován i ze strany vedení univerzity. Fakulta musí mít možnost svobodně a zdravě fungovat bez nadměrného zasahování do jejích vnitřních záležitostí.

V této souvislosti zdůrazňuji, že fakulta není a nesmí být zbavena samosprávy žádnou formou „nucené správy“. Opatření děkana č. 2/2024 stanoví, že v případě dlouhodobé nepřítomnosti děkana přebírá vedení fakulty proděkan pro vědu. Tento právní rámec je funkční, dostatečný a musí být respektován.

Domnívám se, že do řešení situace by se měl aktivněji zapojit J. Exc. Jan Graubner, pražský arcibiskup, primas český, Velký kancléř fakulty a člen Správní rady UK. Statut fakulty mu svěřuje výlučnou právní i morální roli a počítá s jeho účastí na samosprávě. Jeho role by měla spočívat v konzultacích pracovněprávních kroků se zastupujícím proděkanem a v působení v pozici nestranného prostředníka, který podpoří smír a porozumění uvnitř akademické obce. Zároveň by mohl garantovat transparentnost rozhodovacích procesů a přípravy volby nového děkana.

Velký kancléř rozumí komplexitě a citlivosti současné situace a svou autoritou i zkušeností může významně přispět k jejímu konstruktivnímu řešení – což, předpokládám, je, Vaše Magnificence, i Vaším cílem.

Věřím, že zkušenost posledních týdnů povede k posílení kultury vzájemného respektu a dialogu napříč celou univerzitou. Věřím, že lze odložit nezákonné kroky a vedlejší politické záměry, že se lze obejít bez nedůstojného instrumentalizování dění na Katolické teologické fakultě obecně i v předvolebních kampaních, kterými naše Alma Mater v nejbližší budoucnosti bude procházet.

S úctou

doc. Jaroslav Brož
Katolická teologická fakulta UK

V Praze dne 11. srpna 2025

Prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D.
rektorka Univerzity Karlovy